

KAREL SYS

Europees kampioen, categorie zwaargewicht

door François COOPMAN

Eens was Oostende het Mekka van de bokssport: 'The noble art of self-defence'.

De lokale Flandria Boxing Club was met kleppers als SYS, ROBENSYN, ALL GERARD, KNOCKAERT, BARBARY, STAPPERS, ODON, HUBROUCK en MOMBERT (hen die ik vergeten ben, mogen het mij niet al te kwalijk nemen) de toonaangevende boksklub in Vlaanderen, zoniet in België. De club stond onder de kundige leiding van boksleraar en manager Theo VAN HAVERBEKE (1) en telde ettelijke kampioenen in zijn rangen.

Het paradepaardje was ongetwijfeld Karel SYS, een levende legende in Oostende. Geboren te Oostende op 14 februari 1914, was hij de jongste van 5 kinderen in een gezin waar de moeder er alleen voor stond. Zeker geen gemakkelijke taak in die 'goeie oude tijd'.

Niets liet vermoeden dat SYS zou opgroeien tot de meest talentvolle (2) zwaargewicht bokser die Europa zou kennen. Als jonge 'snotneus' was hij mager en tenger, 1.68 m groot en 45 kg zwaar: het 'dood nijpen' niet waard. Als schoolknaap werd hij regelmatig door de straatbengels uit zijn kwartier afgetroefd.

Door toedoen van een vriend woonde hij toevallig een bokswedstrijd bij. Hij stond in bewondering voor de ijzersterke fysiek van de vuistschermers. Hij sloot zich aan bij de boksklub en dank zij zijn wilskracht en doorzettingsvermogen, promoveerde hij van een tenger vlieggewicht tot een Europees kampioen zwaargewicht. Zijn moeilijke kinderjaren hadden hem gehard voor het latere leven en zijn sportloopbaan.

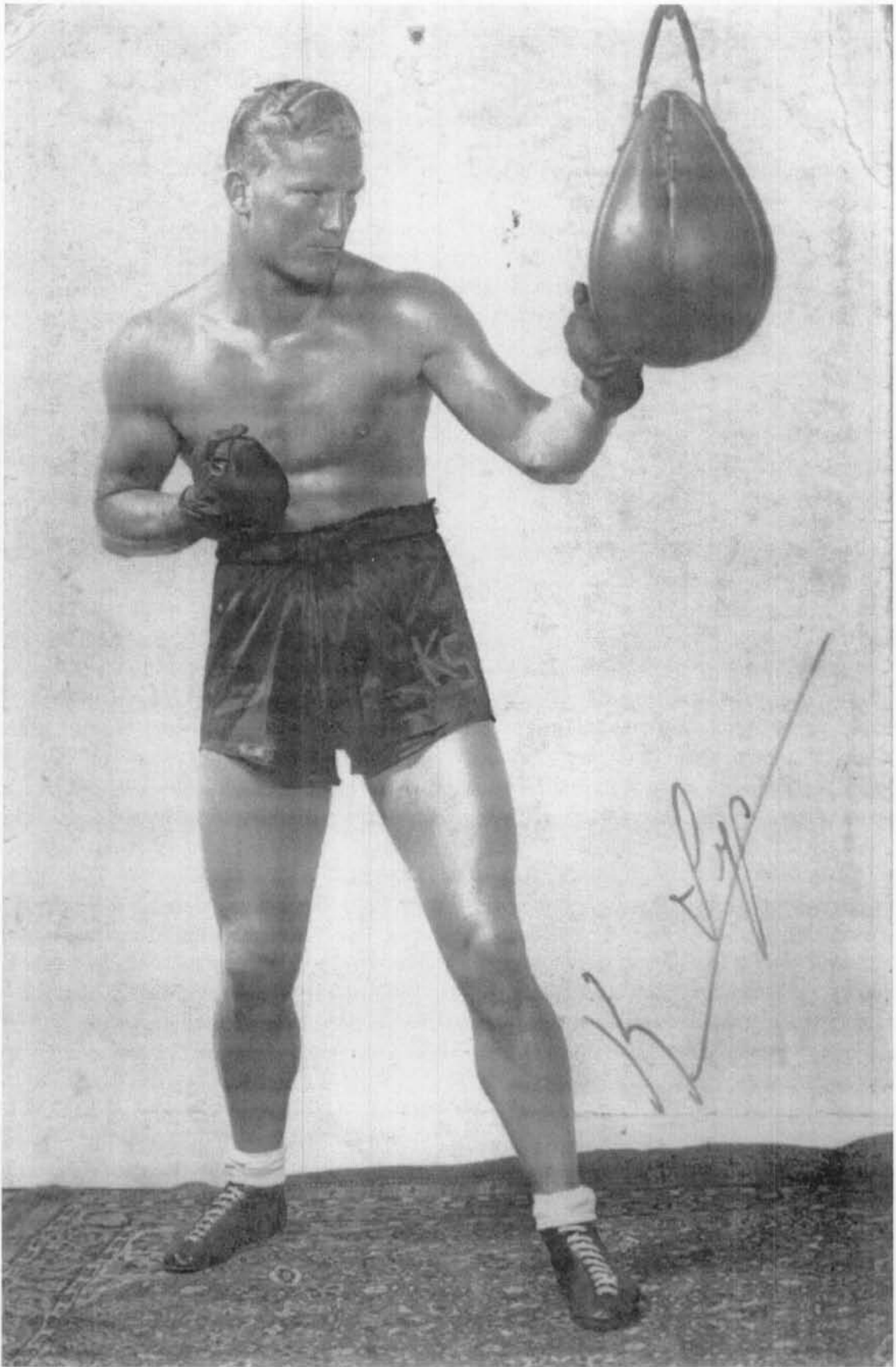
Nadat hij 28 kampen bij de liefhebbers had betwist met slechts 2 nederlagen, was zijn leermeester, Theo VAN HAVERBEKE, overtuigd dat SYS de grote stap naar de beroepsboksers moest wagen.

Op 21 augustus 1932 werd er op de wielerbaan in het Maria-Hendrika park een openluchtmeeting ingericht. Op de affiche stond: drie kampen voor liefhebbers, drie kampen voor beroepsboksers en enkele exhibitiekampen met Europees kampioen Staf ROTH (3), kandidaat Europees kampioen SEILLIE en kandidaat Belgisch kampioen ETIENNE.

Voor zijn debuut als beroepsbokser moest SYS het opnemen tegen de Brusselaar BALISSTER, één van de top lichtgewicht van België, geen katje dus om zonder handschoenen aan te pakken. Hij was niet naar de kust afgezakt om zich te laten 'aftrommelen' door een debutant.

De lokale pers, met name de Zeewacht, had er geen goed oog in: *'Is Balisster geen te gewaagde partij voor Sys? Balisster, een geduchte klopper, die reeds tweemaal uitkwam tegen de kampioen van België. Sys heeft geen schijn van kans en zal netjes uitgeslagen worden. Manager T. Van Haverbeke heeft het aangedurfd zijn "poulain" tegen een "eerste serie" bokser te doen uitkomen. Wij zijn van mening dat Sys alles heeft om zijn weg in de bokswereld te maken. Of hij de krachttoer zal verrichten Balisster er onder te houden, hum, dat betwijfelen we sterk.'*

BALISSTER begon de kamp op daverende wijze. Met zijn fameuze linkse probeerde hij SYS te overrompelen, doch door het behendige benen- en voetenspel (4) ontweek SYS de slagen. Hij op zijn beurt plaatste zijn vuisten op het lichaam van zijn tegenstrever. Na 10 reglementaire ronden, werd SYS uitgeroepen tot winnaar met punten. Hij nam bijna alle ronden voor zijn rekening.

Van een tengere "snotneus" naar een volmaakte atleet

'Voor Sys is een schoone toekomst in de bokswereld weggelegd, als hij maar voort ernstig blijft en niet denkt dat hij reeds de man is. Aan hem van te willen en niet te toonen dat nieuwe mesjes goed snijden', zo besloot de Zeewacht in het verslag over de wedstrijd.

Het liep als een trein en in een tijdspanne van 5 jaar werkte SYS zich op tot één van de meest getalenteerde boksers van Europa. Resultaat: hij kreeg de kans op te treden tegen de Sinjoor Staf ROTH, voor de titel van Belgisch kampioen halfzwaargewicht.

Deze wedstrijd greep plaats in het Casino Kursaal te Oostende op 24 april **1935**. Ruim 5 000 toeschouwers waren aanwezig om dit gevecht voor de Europese titel bij te wonen. Het was de eerste maal dat dergelijk kampioenschap in Oostende ingericht werd. Ingewijden waren van mening dat de manager van SYS, Theo VAN HAVERBEKE, hem voor een onmogelijke taak stelde. Men gaf de jonge SYS geen schijn van kans tegen ROTH, een sluwe pugilist en met ervaring zat, in de internationale ring. Het was ook de eerste maal dat SYS een gevecht aanging van 15 in plaats van 10 ronden.

ROTH won de wedstrijd na 15 ronden afgetekend op punten en bevestigde zijn faam als Europees kampioen. SYS werd wel geloofd voor zijn strijdlust, doch de laatste 5 ronden waren er teveel aan. Hij had echter wel bewezen een waardige challenger te zijn.

1936 was een bijzonder druk jaar. SYS betwistte 13 wedstrijden waaronder twee optredens in het buitenland, namelijk in Lissabon tegen A. RODRIGUEZ, een gevecht dat hij verloor op punten. In Turijn tegen M. PRECISO, tegen wie hij een match/nul afdwong. Na zeven overwinningen kreeg hij opnieuw kans het tegen ROTH op te nemen.

Dit gevecht ging door te Antwerpen, de geboortestad van ROTH. Er werden drie Antwerpse rechters aangeduid. Dat beloofde weinig goeds voor SYS. Hij werd niet overklast maar de sluwe ROTH maakte gebruik van allerlei "trucs" om SYS het boksen te beletten. ROTH werd door zijn stadsgenoten tot winnaar op punten uitgeroepen.

Het jaar **1937** zette in met twee verplaatsingen naar Berlijn. Op 22 januari nam SYS het op tegen de Duitse kampioen A. HEUSER. Die had reeds verschillende kampen in de U.S.A. bevochten. In eigen land dwong hij zijn tegenstrevers na enkele ronden tot overgave. Tegen SYS had hij echter geen schijn van kans en na 12 ronden werd SYS uitgeroepen tot winnaar op punten. Op 17 maart was hij opnieuw te gast in Berlijn om een gevecht aan te gaan met Adolf WITT, die hij overklaste en met punten versloeg. Er volgden nog een zevental wedstrijden tegen minder klasrijke boksers die SYS nooit in verlegenheid konden brengen. Uiteindelijk werd hij aangeduid een gevecht van 15 ronden aan te gaan tegen zijn eeuwige rivaal S. ROTH. Inzet: de wereldtitel halfzwaargewicht (5).

SYS beschouwde deze kamp voor de wereldtitel als zijn 'levensmatch'. Vergezeld door een grote schare Oostendenaars "trok" hij naar Brussel. De treinreis heen en terug kostte 32 Fr. en de toegangskarten lagen tussen de 10 en 125 Fr. Zijn manager Theo VAN HAVERBEKE had er ook voor gezorgd dat drie autobussen met supporters hun idool zouden komen aanmoedigen. Zou de zes jaar jongere SYS het nu halen van de ervaren ROTH? Na 15 ronden eindigde het gevecht op een match nul. Deze uitslag lokte bij een ontevreden publiek een fluitconcert uit. De wedstrijd zelf was een wereldkampioenschap onwaardig. SYS stond torenhoog boven zijn tegenstander. De laatste vijf ronden klampte ROTH zich steeds aan SYS en belette hen te boksen. De nationale pers was unaniem van oordeel: ROTH had de match-nul ten geschenke gekregen. Men had SYS bestolen van de wereldtitel halfzwaargewicht.

In 1938 stapte SYS over naar de zwaargewichten en ook in deze categorie was hij praktisch onklopbaar. Hij betwistte zeven wedstrijden, won er zes maar verloor met punten tegen de Duitser A. HEUSER. Dit gevecht greep plaats in Berlijn.

De mobilisatie van 1939 en de tragische meidagen van 1940 zetten een domper op de boksactiviteiten van SYS maar toch kreeg hij de kans om op 20 januari 1939 Heinz LAZEK te bekampen in Wenen. Inzet: de titel van Europees kampioen zwaargewicht. Na 15 ronden werd de titel aan LAZEK toegekend. SYS had wegens een sluimerende geelzucht een minderwaardige wedstrijd geleverd. In december werd hij legerkampioen. Hij sloeg zijn tegenstrever K.O. in de tweede ronde!

Vanaf 1941 was er geen houden aan, hij wandelde van de ene overwinning naar de andere. In de loop van het jaar betwistte hij tien wedstrijden, hij won ze allemaal vóór de limiet. Ook Staf ROTH moest er aan geloven, hij gaf op in de derde ronde. Deze laatste wedstrijd leverde SYS de titel van Belgisch kampioen zwaargewicht.

In de loop van 1942 stonden er elf wedstrijden op zijn agenda waarvan hij slechts één verloor, juist tegen zijn aartsvijand S. ROTH. Meteen was hij zijn titel van Belgisch kampioen kwijt!

Het jaar 1943 zou toch nog een topjaar worden voor SYS. Na een overwinning in Breslau tegen de Italiaan Luigi MUSINA werd hij aangeduid om in Stockholm, hoofdstad van het neutrale Zweden (6), in de ring tegenover Olle TANDBERG te staan. De Zweedse kampioen, met als inzet de Europese titel zwaargewicht. Deze wedstrijd werd een grote teleurstelling voor SYS. In de loop van de tweede ronde liep hij aan zijn voet een spierscheuring met inwendige bloeding op. Na 15 ronden verloor hij het gevecht op punten. Zijn kwetsuur belette hem zijn kansen te verdedigen.

Een Europese kampioen verplaatst zich normaal niet naar het buitenland om zijn uitdager te ontmoeten. In de ring is het de uitdager die zich moet verplaatsen. Een bokswedstrijd winnen op verplaatsing is niet zo evident, de lokale bokser wordt steeds bevoordeeld door de scheidsrechter, ook SYS zou later daarvan het slachtoffer worden (7). Dank zij de financiële inbreng van de organisatie "sportinrichtingen" werd er aan O. TANDBERG een aanzienlijk bedrag aangeboden om zijn Europese titel te komen verdedigen te Brussel. De zelfzekere TANDBERG liet zich vangen.

Het Sportpaleis van Brussel was uitverkocht, men sprak van een recete van bij de drie miljoen frank! Een gedeelte van de inkomsten was bestemd voor de organisatie "Boerenhulp aan Stadskinderen".

De Duitse gezant te Brussel en mevrouw MAYR-FALKENBERG hadden een ontvangst georganiseerd ter ere van K. SYS en O. TANDBERG in tegenwoordigheid van talrijke hoogwaardigheidsbekleders. HOLMSTADT, de manager van O. TANDBERG evenals baron KRUZ, Zweedse consul te Brussel werden aan de pers voorgesteld.

De internationale jury die het gevecht in goede banen moest leiden was als volgt samengesteld:

Scheidsrechter: SCHROEDER (Duitsland)
Rechters: SÖNDERLAND (Zweden)
DEMUNTER (België)

DE FILM VAN DEN WEDSTRIJD

EERSTE RONDE

Lang hoefde men op de eerste wisseling van stooten niet te wachten. Tandberg poogde bij herhaling Sys in een hoek vast te krijgen, maar telkens geraakte de Oostendenaar los, vóór er werkelijk gevaar dreigde. Onze landgenoot schreef intusschen een rechtsche naar het hoofd op zijn aktief, terwijl, waar er bij Tandberg neiging bestond tot aanleunen bij zijn tegenstander, de scheidsrechter telkens gepast tusschenbeide trad. Nogmaals kwam een rechtsche van Sys goed ter bestemming en de wankelende Tandberg werd tot aanklampen gedwongen om de aktie van onzen landgenoot te neutraliseeren.

TWEDE RONDE

Heel in den beginne van de tweede ronde, stuitte Tandberg op een linksche, waar hij tot den aanval poogde over te gaan. Voorts liet Sys door zijn groote mobiliteit den Zweed hoegenaamd geen ernstige trekkans en, hoewel Tandberg zich tijdens deze ronde toch beter uit den slag trok, bleef het initiatief aan den Westvliaming.

DERDE RONDE

Op en handige schijnbeweging liet Sys een links-rechtsche volgen van het beste gehalte. Tandberg zou het dan maar weer beproeven Sys tot tegen de touwen achteruit te drijven, doch onze landgenoot was het blijkbaar te snel. Het einde dezer ronde bracht lijf-aan-lijfwerk, waarbij Sys nog twee treffers op zijn aktief schreef.

VIERDE RONDE

Sys lokte Tandberg tot den aanval, maar net was slechts om den Zweed met een opstoot van rechts te bedenken! Daarop bewerkte Sys met beide vuisten de maag van zijn tegenstander, die meteen heil zocht en vond in het aanklampen. Het weze terloops gezegd, dat Sys hier een opmerking kreeg om bij het ontwijken even den rug naar den Zweed te hebben gekeerd.

VIJFDE RONDE

Tandberg trad in deze ronde meer aktiever op. Tweemaal stootte hij tegen Sys' kin, waarop de Oostendenaar hem dan toch tot achteruitgaan wist te dwingen, bij middel van treffers op het hoofd.

ZESDE RONDE

De Zweed bezondigde zich aan een teagen slag en dit kostte hem een nieuwe opmerking. Een geweldige rechtsche van Sys maste zijn bestemming, terwijl de bezoeker het maar steeds beproefde tot den aanval over te gaan.

ZEVENDE RONDE

Hardnekkige strijd. Tandberg getroostte zich een meldenswaardige inspanning om het verloren veld goed te maken. Doch Sys liet niet begaan. De bokkers geraakten in een zwaar lijf-aan-lijfwerk gewikkeld, waarbij harde treffers werden gewisseld zonder enig voordeel. Daarop begon de titelhouder dan op afstand te boksen, en hierbij was zijn grootere armlengte hem natuurlijk behulpzaam. Toch geraakte Sys meermaals onder Tandbergs dekking door om naar de maag te stooten, zoodat in deze ronde het evenwicht goed behouden bleef.

ACHTSTE RONDE

Maar het was gebleken dat Tandbergs zwakke plek de maag was, Sys zou deze dan ook tot mikpunt nemen bij zijn aanvallen, en wij kunnen het den lezer verzekeren dat de Zweed maar weinig in zijn schik was telkens als Sys, door zijn misleidende schijnbeweging, Tandbergs dekking doorboorde om het lichaam te treffen.

NEGENDE RONDE

Het weerstandsvermogen van Tandberg kreeg het hard te verduren hoe de Zweed ook van zich afbeet. Niettemin werd hier weer zwaar werk verricht aan beide kanten maar veel minder dan bij Tandberg legden de geleverde inspanningen haar stempel op de lichaamskonditie van Sys.

TIENDE RONDE

De tegenstelling tusschen de logge bewegingen van Tandberg en de mobiliteit van Sys begon zich in deze ronde duidelijker dan ooit af te teekenen. Tandberg kon een reeks van stooten onmogelijk ontwijken en bedweld ging hij aanklampen.

ELFDE RONDE

Men kreeg hier veel aanklampen van weerszijden. Meldenswaardig was een rechtsche hoekstoot van den Zweed, maar doorgaans bleef de vuisttechniek van Sys stukken beter.

TWAALFDE RONDE

Een paar opstooten van Sys brachten den onvoldoend herstelden Tandberg weer in een moeilijk parket. Wankelend ging de Zweed aanleunen bij Sys, wiens superioriteit overweldigend werd. Onder reeksen naar de maag ploolde Tandberg bedenkelijk, maar de jongen zou, ondanks al wat hij te verduren kreeg, uitmunten door zijn moed.

DERTIENDE RONDE

Deze ronde kreeg een kalmere beloop. Zij bracht meestal lijf-aan-lijfwerk. Sys werkte foutief bij het afweren en Tandberg ging ten slotte op de armen van zijn tegenstander liggen om onheil te voorkomen.

VEERTIENDE RONDE

Moelzaam stond Tandberg recht om den ongelijk geworden strijd voort te zetten. Toch zou hij een aanval wagen, zonder bijval echter, waarop de kampioen als radeloos bleef tegenover de vitaliteit, waarvan Sys onverminderd bleef getuigen.

VIJFTIENDE RONDE

Deze laatste ronde was voor Sys, die de overwinning en den titel vast op zak had, nog slechts een formaliteit, waaraan hij zich niet brlo kweet, terwijl Tandberg zich ernstig koncentreerde, om het einde te kunnen bereiken.

Gedurende de bezetting was er grote belangstelling voor de bokswedstrijden ingericht door Theo VAN HAVERBEKE

Als commissaris voor de Sport ontving Pierre Daye op 15 november 1943 twee bekende bokskampioenen: Ole Tandberg (links) en Karel Sys (rechts).
(Collectie SOMA)

Karel Sys Europees bokskampioen

12 JANUARI 1952

In Brussel verovert de Belgische zwaargewichtbokser Karel Sys voor de tweede maal de Europese titel. Hij wint met de punten van de Duitse titelhouder Hein ten Hoff. Sys was al in 1943 Europees kampioen geworden. Maar wegens collaboratie met de Duitse bezetter

werd hij na de oorlog geschorst tot 1948. Met zijn nieuwe triomf te Brussel maakt Sys een ophefmakende comeback. Twee maanden later raakt hij zijn titel echter opnieuw kwijt na een felbetwiste puntenederlaag tegen een andere Duitser, Heinz Neuhaus.

Na zijn overwinning tegen TANDBERG lag een gevecht voor de wereldtitel (8) in zijn bereik. Een gevecht dat natuurlijk slechts na de oorlog zou kunnen plaats grijpen. Succes en verdriet liggen op een boogscheut van elkaar. De lijn die goed en kwaad scheidt is zeer dun.

België werd bevrijd, de bezetters keerden terug naar hun "Heimat". Sommige verzetsgroepen gingen over tot willekeurige aanhoudingen, vulgaire straatrepressie. (9) werd georganiseerd en anarchie was niet ver af. Ook SYS werd slachtoffer van de repressie. Hij werd aangehouden en opgesloten. Na een achttal maanden opsluiting in het "Panderijtje" te Brugge en drie maanden in het interneringskamp van Sint-Kruis, waar hij niet de enige Oostendenaar was, verscheen SYS vóór de Krijgsraad van Brugge.

Hij werd onder andere beticht van lidmaatschap van het V.N.V (10) alsook van de Duitse S.S. Krijgsauditeur STRUBBE legde uit dat SYS nog geld tegoed had uit Duitsland na zijn gevecht van 20 januari 1939 tegen H. LAZEK. Een kamp die hij na 15 ronden verloor op punten. Slechts na zijn toetreding tot het V.N.V. zou hij uitbetaald worden. In 1943 werd hij dan lid van de Duitse S.S. STRUBBE eiste drie jaar gevang.

De beide verdedigers van SYS, Mrs. WYSEUR en WILLEMS, konden het Hof echter overtuigen dat SYS nooit aan Duitse propaganda had gedaan en nooit een zwart uniform had gedragen. Hij werd dan ook prompt vrijgesproken (11).

De uitbundige vreugde langs de zijde van SYS was van korte duur. De krijgsauditeur tekende beroep aan tegen de vrijspraak. Nu diende SYS zich te verantwoorden tegen het Krijgshof van Gent en dat voorspelde weinig goeds. Men was op zoek naar een stok om de hond te slaan.

Karel SYS werd door het Krijgshof van Gent veroordeeld tot één jaar gevangenisstraf en een eeuwigdurende ontzegging van zijn burgerrechten, met als gevolg dat de Belgische Boksfederatie zijn vergunning introk. Het einde van zijn sportieve loopbaan? Dan had men buiten de waard gerekend. Hij week uit naar Spanje vergezeld van zijn verzorger Aimé D'HAENENS (12). Zonder boksvergunning kon hij in Europa niet optreden als bokser. Dan werd hij maar worstelaar en na veel vallen en opstaan, begon hij opnieuw zijn brood te verdienen.

Doch zijn hart kon de bokssport niet vergeten; de drang naar sportieve successen bleef knagen. Zijn gedachten en hart waren steeds bij de bokssport waar hij bijna de hoogste sport van de ladder had bereikt: een gevecht voor de wereldtitel zwaargewicht.

Na een verblijf van enkele jaren in het zonnige zuiden emigreerde SYS naar Argentinië (13) waar hij terug de bokssport kon beoefenen.

Hij betwistte er 14 wedstrijden zonder verlies, weliswaar tegen 2de en 3de klasse boksers. Eén tegenstrever was echter wel van formaat, de Amerikaanse neger Archie MOORE (14), de schrik van de halfzwaargewichten en latere wereldkampioen in deze categorie. Na 12 ronden van 3 minuten eindigde de wedstrijd op match-nul, een gevleide uitslag voor MOORE.

Deze laatste wedstrijd in Argentinië van SYS, vond ook weerklank in België en hij werd onder de hoede van een nieuwe manager, Raoul BAUDOUX (15), terug toegelaten in België op te treden. Deze unieke kans om terug in de belangstelling te komen, liet hij niet aan zich voorbij gaan.

SYS werd nu begeleid door A. WIMME (16), bokstrainer van de Brugse bokscclub. Na enkele weken van intensieve training in de sparringbossen van Sijsele, trad hij op 9 juli 1951 op tegen Gery Mc DERMOTT, kampioen van Schotland. SYS sloeg de "Highlander" K.O. in de derde ronde. Dit gevecht, zijn eerste op Belgisch grondgebied na zijn terugkeer uit Argentinië, greep plaats in het

Kuipje van Gent, bijgewoond door ongeveer 5000 boksfanaten. De nationale pers besteedde weinig aandacht (17) aan dit wederoptreden van SYS en het Gentse "La Flandre Libérale" schreef: "*L'arrivée de Sys provoque un enthousiasme peu banal*".

In Oostende, de geboortestad van SYS, wachtte men met ongeduld op zijn wederoptreden. Op 26 juli 1951 stond hij in de ring tegenover Lloyd BARNETT. Na 10 ronden werd SYS als overwinnaar met de punten uitgeroepen.

Een volgend gevecht tegen Stef OLEK, kampioen van Frankrijk, zou doorgaan in de Velodroom in "'t Bosje". Doch de regen dwarsboomde dit initiatief en uiteindelijk greep het gevecht plaats in de Albert Hall, het vroegere treinstation op het Hazegras. De Albert Hall was volzet met enthousiaste boksliefhebbers toen, onder luide toejuichingen, de beide pugilisten op 11 augustus 1951 de ring betraden.

Talrijke sportvedetten zoals de Brit Freddy. MILLS, wereldkampioen, Staf ROTH, Europees kampioen, de "Flandriens" Jules VANHEVEL en Romain MAES, alsook "Poeske" SCHERENS, meervoudig wereldkampioen snelheid, waren ook op het appel om deze halve finale voor het Europese kampioenschap zwaargewicht bij te wonen. S. OLEK had niets aan het toeval overgelaten om zich voor te bereiden op deze belangrijke ontmoeting. Hij had een Franse zwaargewichtbokser meegebracht als sparring partner, met wie hij dagelijks zijn fysieke conditie kon op peil houden. Theo VAN HAVERBEKE, ex-manager van SYS, had zijn installaties van de Boxing Club in de Rogierlaan ter beschikking gesteld van de Franse kampioen.

SYS, bevoordeeld in gewicht en lengte, nam vanaf de eerste ronde de bovenhand op OLEK. Hij beheerste volkomen het gevecht. "Meester" SYS gaf bokslas aan OLEK die reeds na de eerste ronde een verslagen man was. Dit was geen gevecht doch eerder een exhibitie. Na 10 ronden was er maar één uitslag mogelijk: overwinning voor SYS.

Nog volgden een viertal gevechten tegen 2de klasse bokkers die gemakkelijk slachtoffer werden van "Meester" SYS. De pers echter begon zich nu toch vragen te stellen wanneer SYS nu eindelijk zou optreden tegen een bokser die zich niet liet belachelijk maken in de ring. Boksmanagers zijn geslepen vossen en van alle markten thuis. Vooraleer SYS aanvaard werd als uitdager voor de titel van Europees zwaargewicht, diende hij een reeks overwinningen te behalen. Het verlies van één wedstrijd zou hem meteen uitschakelen als uitdager en dat risico wou zijn manager niet nemen. De financiële vooruitzichten waren te belangrijk en kwamen nu op de eerste plaats. Een Europese titel was immers goud waard, niet alleen voor de bokser maar ook voor de manager.

Uiteindelijk was het zover. Op 12 januari 1952 zou SYS te Brussel in het Sportpaleis optreden tegen de Duitser Heinz TEN HOFF met als inzet de titel van Europees kampioen zwaargewicht. Vanwege de Duitsers was er grote belangstelling voor deze wedstrijd. De ongeveer 3000 aanwezige Duitsers waren overtuigd dat hun held, een reus van een vent, jeugdig en bevoordeeld in gestalte en gewicht, geen problemen zou ondervinden met de "oude" SYS. Na 15 ronden werd SYS tot overwinnaar op punten uitgeroepen: tien jaar nadat hij in hetzelfde Sportpaleis zijn eerste Europese titel had behaald! De Duitsers hadden gehoopt op de ontdekking van een nieuwe Max SMELLINKX (18) maar moesten zeer teleurgesteld terug "nach Hause". Hun verdriet was van korte duur want kost wat kost moest de Europese titel terug naar Duitsland.

Het duurde niet lang vooraleer SYS werd uitgenodigd zijn titel te verdedigen. De uitdager was het Duitse zwaargewicht Heinz NEUHAUS. Het staat buiten kijf dat SYS een enorme beurs werd aangeboden om zijn titel te verdedigen in Duitsland.

De wedstrijd over 15 ronden ging door op 9 maart 1952 in de Westfalenhalle van Dortmund. Aangemoedigd door honderden Belgische soldaten van het bezettingsleger nam SYS onmiddellijk de bovenhand op zijn tegenstrever. Zoals tijdens zijn vorig gevecht met H. TEN HOFF danste hij rond zijn tegenstrever die er niets van terecht bracht. Na 15 ronden overwicht was er geen twijfel mogelijk wie hier heer en meester was geweest. Groot was dus de verrassing bij alle aanwezigen toen de Duitse scheidsrechter, zonder de mening te vragen van beide ringrechters en na een lange aarzeling, de arm van H. NEUHAUS in de hoogte stak en hem winnaar op punten verklaarde. Opnieuw was SYS zijn Europese titel kwijt. Het zou nog duren tot augustus 1953 vooraleer SYS de kans kreeg opnieuw de handschoenen te kruisen met H. NEUHAUS met als inzet de Europese titel.

Op 2 augustus 1953 was het dan zover. De titelstrijd, opnieuw te Dortmund, was een herhaling van het gevecht op 9 maart 1952. Overwicht van SYS doch opnieuw een oneerlijke beslissing. Verlies op punten en zo bleef de begeerde titel in Duitse handen. Nog wilde SYS van geen stoppen weten. Als beroepsbokser moest hij van de arbeid zijner handen (vuisten) leven. Wat men graag doet, is bijgevolg geen arbeid!

De nu veertigjarige SYS bokste in 1954 nog een viertal wedstrijden waaronder twee in Duitsland. Hij won ze alle vier op punten en kreeg nu de kans een gevecht aan te gaan tegen de Cubaan Nino VALDEZ. Als inzet voor de winnaar een eventueel gevecht voor de wereldtitel. De kleurling VALDEZ was zeker de meest getalenteerde bokser die SYS zou ontmoeten in de ring. Hij had o.a. de Duitser H. NEUHAUS, Europees kampioen, na vier ronden genadeloos naar het canvas gezonden. De Cubaan was ten opzichte van SYS, bevoordeeld in gestalte, gewicht en voornamelijk leeftijd. Volgens de nationale pers was hij DE favoriet. *"Zou Sys met zijn defensieve stijl een aanvaller als Valdez kunnen verslaan en zou zijn kunde en ervaring het halen van de macht van zijn jeugdige tegenstander?"*

Volgens de dokter, die beide heren boksers onderzocht, hadden beiden een "stevig hart" dat over heel wat reserve beschikte. Hun hartklop overschrijdt de 65 niet, wat hun goede conditie en gezondheid onderlijnt.

Het Laatste Nieuws van 20 mei zag het anders: *"Als 40-jarige vermag de Oostendenaar niet meer wat hij een tiental jaren geleden nog zou gekund hebben. Het zou dus wel bij het haar getrokken zijn uit zijn gebeurlijke nederlaag te besluiten: hij moge nog een groot bokser geweest zijn, thans werd bewezen dat men zijn faam overschatte!"*

VALDEZ had in voorbereiding van de wedstrijd twee Belgische boksers angeworven om op te treden als oefenpartners, namelijk Robert EUGENE en Miel DEGREEF. Beiden waren onder de indruk van VALDEZ' kracht. Ze verklaarden dat SYS de laatste ronde niet zou overleven!

De lokale pers besteedde weinig woorden aan het eerstkomende gevecht van SYS. *"Het wordt zijn zwaarste levensmatch in het Brusselse Sportpaleis"*. Tevens meldde de pers dat de New York Boxing Commission haar toestemming had gegeven de winnaar uit dit gevecht te laten optreden tegen Rocky MARCIANO, de heersende wereldkampioen, met de begeerde titel als inzet.

Het Sportpaleis was uitverkocht, de prijs per plaats schommelde tussen 61 en 451 Fr. Het gevecht was echter van korte duur. De eerste twee ronden kon SYS de slagen van VALDEZ nog ontwijken. In de derde ronde begon de kleurling het tempo fors op te voeren en gaf SYS geen tijd om op adem te komen. Toen de bel ging voor het begin van de vierde ronde, stapte SYS naar zijn tegenstrever en verklaarde hem de winnaar. In het Sportpaleis brak een nooit gehoord of gezien tumult los. Duizenden toeschouwers voelden zich bedrogen.

Karel Sys bokste op zijn 43ste zijn laatste kamp tegen Nino Valdez. „Ik stapte naar hem toe, stak zijn arm in de lucht en zei: Gij wint. Ik zal nooit meer boksen.”

"De zwanenzang van een groot kampioen. De Oostendenaar werd ditmaal luidruchtiger uitgejouwd dan dat hij ooit toegejuicht werd", aldus de mening van de nationale pers. De sancties bleven niet achterwege. De Belgische Boksbond trok de boksvergunning van SYS in en legde hem een boete op van 266.000 Fr. Volgens SYS zag hij geen frank van zijn beurs, namelijk 300.000 Fr. Na de wedstrijd verklaarde de Franse scheidsrechter: "Ik ben het niet eens met de boksbond, beslag te leggen op de beurs van de Belg. Voor mij bestond er voor Sys geen andere uitweg meer dan opgave" Door zijn opgave had SYS vermeden dat hij een eerste K.O.-nederlaag in zijn loopbaan zou oplopen. Dit gevecht was er één teveel. SYS was tot opgave gedwongen door zijn nuchter inzicht over een hopeloze toestand. SYS zelf verklaarde aan de pers dat hij na de derde ronde onmogelijk nog zijn kansen kon verdedigen. Hij zou na één minuut rustpose onvoldoende gec recupereerd hebben.

De lokale pers, vooral de Zeewacht, besteedde slechts enkele lijnen aan deze klucht. Sportjournalist van dienst, GERARD, verwoordde het laatste optreden van Karel SYS als volgt:

"Waarom zo een einde, Karel?"

"Weinigen waren er zich van bewust dat Karel Sys het einde van zijn carrière tegemoet ging door een kamp tegen Nino Valdez te aanvaarden. De meeste mensen hebben hem ongelijk gegeven, anderen plaatsten zich op het standpunt 'financies'. Een buitenkansje voor een bokser die tot zijn 40 jaar wist stand te houden.

De aftocht van K. Sys was niet beschamend. Daarvoor blijven we teveel beseffen wat die mens heeft moeten doen en laten om het zo lang vol te houden. Alleen de manier van heengaan, vinden we niet passend voor een man als K. Sys. Dat kon hij anders ingekleed hebben.

Laat ons resumeren: het laatste wat K. Sys gedaan heeft, mag al het voorgaande niet teniet doen. Wie maakte er in zijn leven niet eens een missing? De naam K. Sys zal eeuwig in de boksannalen geboekt blijven. Hoewel de boksende Sys nog wel eens aan Oostende had mogen denken, waar hij leerde boksen en waar hij naam en faam verwierf".

Als nawoord kan ik slechts bevestigen dat dit artikel verre van volledig is voor wat betreft de kampen geleverd door K. SYS. Hij bokste nl. 28 matches bij de liefhebbers, verloor er 2. Op 142 profkampen behaalde hij 115 overwinningen, leed 15 nederlagen en 11 kampen eindigden onbeslist.

Een palmares om U tegen te zeggen!

NOTEN

- (1) Van 1926 tot 1979 was Theo VAN HAVERBEKE achtereenvolgens beroepsbokser, bokslernmeester, verzorger, manager en inrichter van bokswedstrijden. Ook nam hij verschillende belangrijke functies waar bij de Belgische Boksbond.
- (2) De Boksfederatie schonk K. SYS de gouden gordel voor de beste Belgische bokser aller tijden.
- (3) Legendarisch waren de gevechten die K. SYS vocht tegen S. ROTH. Vijfmaal stonden ze tegenover elkaar in de ring. Slechts éénmaal wist K. SYS de sluwe S. ROTH te overwinnen, op 2 juli 1941 te Brussel, door opgave in de 3de ronde.
- (4) K. SYS was een meester van de 'side step'. Met een open garde of lage dekking nodigde hij zijn tegenstrever tot de aanval over te gaan. Door middel van een 'side step' naar links of rechts of een 'achterruit stap' ontweek hij de aanval. Dit liet hem toe zijn verraste tegenstrever aan te vallen met gerichte stoten naar het hoofd of lichaam.

- (5) I.B.U.: International Boxing Union was een zelfstandige boksbond die zich had afgescheurd van de officiële boksbond. Ze organiseerde zogenaamde 'wereldkampioenschappen', waar slechts Europese bokkers aan deelnamen. Men vermeed hierdoor een titelgevecht tegen de Amerikaanse 'killers'.
- (6) K. SYS was één van de weinige Belgen die door de bezetter toegelaten werd zich te verplaatsen naar een neutraal land.
- (7) Nadat K. SYS op 12 januari 1952 opnieuw Europees kampioen zwaargewicht werd, nam hij de uitnodiging aan om die titel te verdedigen in Dortmund tegen de Duitser Heinz NEUHAUS. Nadat K. SYS 15 ronden lang de Duitser had gedomineerd 'verloor' hij (zogezegd) het gevecht op punten en was hij opnieuw zijn zo begeerde titel kwijt.
- (8) Het was de legendarische Joe LOUIS die in 1937 de wereldtitel zwaargewicht had veroverd. Bijgenaamd de 'Brown Bomber' wegens zijn donkere huidskleur en zijn mokerslagen. Na met succes zijn wereldtitel 25 maal te hebben verdedigd, trok hij zich terug in 1949. Hij kon echter niet weerstaan aan het gerinkel van dollars en kwam op 27 oktober 1951 opnieuw in de ring uit tegen de toenmalige wereldkampioen Rocky MARCIANO. J. LOUIS werd K.O. geslagen in de 8ste ronde, een illusie armer: "Champions never come back."
- (9) Oostende kende zijn woeligste dagen op 13 en 14 mei toen een spontane volkswede uitbrak. Verschillende groepen begaven zich naar de woningen van de collaborateurs. De inboedels van een zeventigtal huisgezinnen werden op straat geworpen en in brand gestoken.
- (10) Vlaams Nationaal Verbond opgericht op 7 oktober.
- (11) Een getuige ten laste, een ex - gedetineerde van het concentratiekamp van Breendonk had verklaard dat hij gedurende zijn opsluiting meermaals geslagen werd door de S.S.-er SYS. Bij confrontatie met SYS, moest het slachtoffer van het nazi-regime eerlijk bekennen dat hij zich vergist had. Zijn folteraar was zeker niet K. SYS maar wel de beruchte ex-bokser WYSS. Bij wet van 19 augustus 1947, werd het kamp Breendonk omgevormd tot Nationaal Gedenkteken.
- (12) Aimé D'HAENENS week later uit naar MAR DEL PLATA, Argentinië, waar hij zijn brood verdiende als techniek aan boord van de uitgeweken Oostendse treilers.
- (13) Op 29 juni 1949 kwam SYS aan in de haven van Buenos Aires, Argentinië, en werd lid van een boxing club gelegen op een dertigtal kilometers van Buenos Aires.
- (14) Archie MOORE bleef tot zijn 50ste wereldkampioen halfzwaargewicht (1952 tot 1959 en 1961).
- (15) Een geldkwestie was de oorzaak van de breuk tussen K. SYS en zijn manager Th. VAN HAVERBEKE (Money is the root of all evil!). Een jarenlange sportieve samenwerking werd bruusk onderbroken. Ze keerden elkaar de rug toe met een gerechtszaak tot gevolg.
- (16) Achiel WIMME, ex-beroepsbokser van formaat, werd manager in 1944, stichtte de Wimme Boxing Club te Brugge en liet zich ook gelden als boksleraar.
- (17) Alle aandacht in de pers ging toen naar de "Tour de France" (Noblesse oblige!). Er was immers een rit met aankomst en vertrek in Gent.

- (18) Max SMELLINKX, ex-wereldkampioen zwaargewicht, zorgde voor een verrassing in de bokswereld toen hij, op 19 juni 1936, Joe LOUIS K.O. sloeg in de 12de ronde. De enige K.O.-nederlaag in zijn loopbaan. Op 22 juni 1938 nam hij echter een "zoete" weerwraak. J. LOUIS versloeg Max SMELLINCK na 2 minuten en 4 seconden!
- (19) Daar kwam hij terecht bij de Oostendse vissersgemeenschap die in de jaren 1949,1950 en 1951 uitgeweken was naar Argentinië. Hij was niet de enige bokser van de ex-Flandria Boxing Club in Mar Del Plata. De gewezen beroepsbokser Jan ALLARY verliet op 23 oktober 1951, met zijn gezin, Oostende als techniekier aan boord van de 0.332 met als bestemming Mar Del Plata. Zijn nazaten werden er gewaardeerde visserijshippers.

LITERATUUR

- 'Mijn leven als bokser', door Karel SYS
- geraadpleegde kranten: Het Laatste Nieuws
                                      De Zeewacht
                                      La Flandre Libre
- Encyclopedie van de 20ste eeuw
- SOMA berichtenblad nr. 38 - 2003
- SOMA berichtenblad nr. 35 - 200

Aanvulling op het jaarverslag 2003 (februari-nummer, blz. 2004-70)

Bij punt 4. Museum bijvoegen: van januari tot december waren er 6.140 bezoekers.

Bij punt 10.b Ruilabonnementen bijvoegen: De Spaenhiers, Koekelare.